Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0667

Απαντητικό υπόμνημα προς τον George Cannong με το οποίο γίνεται με ευχαρίστηση αποδεκτή η απάντηση στο αίτημα Προστασίας

1 Δεκεμβρίου 1825

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Σχέδιο ὑπομνήματος τοῦ «Ἐκτακτου Πολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος» πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν της Μεγάλης Βρετανίας λόρδο George Canning. Οἱ ἐπιστολογράφοι ἀποδέχονται μὲ εὐχαρίστηση τὴν ἀπάντηση τοῦ Ὑπουργείου στὸ αἴτημα προστασίας (βλ. τὰ σχετ.). Στὸ κείμενο ἐξηγοῦν τοὺς λόγους ποὺ ἐξεγέρθηκαν ἀπέναντι στὴν Ὑψηλὴ Πύλη πιστεύοντας πὼς ἡ Εὐρώπη δὲν πρόκειται νὰ τοὺς ἐγκαταλείψει. Στὴ συνέχεια, ἐξηγοῦν γιατί ἀπευθύνθηκαν στὴ Μεγάλη Βρετανία: «διὰ τὸ φιλελεύθερὸν τοῦ πολιτικοῦ της συστήματος καὶ διὰ τὴν ἄδολον διαγωγήν της καὶ διὰ τὴν βαστάσασαν ἀνεπίβλεπτον οὐδετερότητα». Τὸ ἀναφερόμενο Ἔκτακτο Πολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑλλάδος στὴν πραγματικότητα εἶναι ἀνύπαρκτο. Ἀποτέλεσε ἕναν τρόπο γιὰ νὰ ἀποστείλουν ἐπιστολὴ στὴ Φιλελληνικὴ Ἐπιτροπὴ οἱ Ἀνδρέας Μιαούλης καὶ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (βλ. Χαρ. Βλαχόπουλος, Διονύσιος Ρώμας καὶ Ἐπιτροπὴ Ζακύνθου, σ. 382). Τὸ ἑλληνικὸ κείμενο τῆς παρούσας ἐπιστολῆς δὲν εἶναι γραμμένο ἀπὸ Ἕλληνα λόγιο, ἀλλὰ ἀποτελεῖ μετάφραση τοῦ ἀγγλικοῦ κειμένου ποὺ συντάχθηκε ἐντὸς τῶν ἀγγλικῶν διπλωματικῶν ὑπηρεσιῶν, οἱ ὁποῖες χειρίζονταν τὴν ὑπόθεση, ἢ ἀνάμεσα στοὺς φιλελληνικοὺς κύκλους τοῦ Λονδίνου, ποὺ ὑποστήριζαν τὴν Ἐπιτροπὴ Ζακύνθου. Δὲν μποροῦμε νὰ γνωρίζουμε τὴν ἀκριβῆ χρονολόγησή του• στὴν ἔκδοση τῶν Ὑπομνημάτων σημειώνεται ὡς συνταγμένο τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1826 καὶ φαίνεται ὅτι κυκλοφόρησε σὲ πολλαπλὰ ἀντίγραφα. Ἄλλο ἀντίγραφο, τὸ ὁποῖο ἐστάλη στὸν Ἀνδρέα Ζαΐμη, ἔχει ἐκδοθεῖ στὸ Ἱστορικὸν ἀρχεῖον Διονυσίου Ρώμα μαζὶ μὲ σχέδιο ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Frederick Adam, ποὺ θὰ συνόδευε τὸ Ὑπόμνημα (βλ. τὰ ἔγγραφα δημοσιευμένα στὸ Ἱστορικὸν ἀρχεῖον Διονυσίου Ρώμα, τ. 2, σ. 35-38).

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 603-606.

Ἔκτακτον Πολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλλάδος
Ἐν ... τῇ 1826
Ἐξοχότατε κύριε!

Μὲ μεγαλοτάτην εὐχαρίστησιν ἀνεγνώσαμεν τὸ ἀποκριτικὸν ὁποῦ ἡ ἐξοχότης σας ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ δώσετε πρὸς ἡμᾶς, του απεσταλμένου μας Κου Δημητρίου Μυαούλη.
Ἡ Ἑλλὰς ἀφ' οὗ ἀνέλλαβε τὸν ἱερον σκοπὸν νὰ τεινάξῃ ἀπὸ τοὺς ὤμους της τὸν πολυχρόνιον σκληρὸν καὶ βάρβαρον ζυγόν, ὅστις κατέθλιβεν ἐσκεύθη ἀκριβῶς ὅλα ἐκεῖνα τὰ πολιτικὰ νοήματα τῆς Εὐρώπης, [[τὰ]] ὁποῖα ἠμποροῦσαν νὰ συμφωνίσωσι μὲ τὴν ἀφευκτον ἀπόφασίν της· τὰ ὁποῖα ἐπρόκρινεν ἀπὸ τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους τὴν ἔσυρεν ἡ ἐσωτερική της κατάστασις καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ της. Εἶδε ὅτι τὸ ἐπιχείρημά της δὲν ἠμποροῦσε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ πειράξῃ τὸ σύστημα τῶν πεφοτισμένων ἐθνῶν. Εἶδε, ὅτι ἡ ἰσοσταθμία τῆς Εὐρώπης δὲν ἠμποροῦσε πλέον νὰ ἐνεργηθῇ μὲ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν κατάντησεν ἡ κλονιζομένη δύναμις τῆς Ὀθωμανικῆς πόρτας, ἡ ὁποία δὲν ἦτον πλέον ἀρκετὴ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προχώρησιν πάσης Εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως εἰς τὰς ἁρπαχθήσας παρ' αὐτῆς ἐπαρχίας. Εἶδε ὅτι τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη, τὰ ὁποῖα διὰ τὸν σκοπὸν τῆς κοινῆς ἰσορροπίας ἕως τοῦδε ὑπέφερον ἐν τῷ μέσῳ τὴν μίαν τοιαύτην βάρβαρον καὶ ἀσεβῆ γενναιάν, ὡς ἐκείνην τῶν Ὀθωμανῶν, ἀνεπίδεκτον πεφοτισμένης καὶ πεπολιτισμένης ἀνατροφῆς, δὲν ἔμεινε πλεὸν παρὰ νὰ ἀκολουθοῦν νὰ ὑποφέρουν ὅλας ἐκείνας τὰς ζημίας, ὁποῦ τοιοῦτοι ὀλέθριοι γείτονες προξενοῦσι, χωρὶς πλέον νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ προμελετημένου σκοποῦ των. Εἶδε, ὅτι αἱ κλεῖδαι τῆς Μαύρης Θαλάσσης, τοῦ Ἴστρου, τοῦ Αἰγαίου, τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου δὲν ἠμποροῦσαν πλέον νὰ ἐμπιστευθῶσιν ἀσφαλῶς εἰς τὰς ἀδυνάτους χεῖρας τοῦ Σουλτάνου. Εἶδε τέλος πάντων, ὅτι ὁ Χριστιανισμός, ἡ Φιλοσοφία καὶ ὁ Πολιτισμὸς τῶν πεφοτισμένων

ἐθνῶν ἤθελον προκρίνει τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς νέας ἐπικρατείας Χριστιανῶν, ἡ ὁποία νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς τὰ μεγάλα συμφέροντα, τὰ ὁποῖα ἡ Εὐρώπη εἶχε ἀποθέσει ἕως τοῦδε εἰς τὰς τῶν βαρβάρων δυνάμεις. Σκεψάμενοι τὸ λοιπὸν οἱ Ἕλληνες ὅλα αὐτὰ τὰ νοήματα καὶ προσαρμόζωντάς τα μὲ τὰ ἀναντίῤῥητα καὶ αἰώνια δικαιώματά των, αὐθαδίασαν νὰ ἐλπίσωσι ὅτι τὸ ἐπιχείρημά των δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ εἶναι εὐάρεστον ἀπ' ὅλας τὰς κραταιὰς καὶ χριστιανικὰς ἐπικρατείας, καὶ ἐφαντάσθησαν μὲ λόγον ὅτι αὐταὶ ἤθελον στοχασθῇ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Γραικῶν, ὡς πρᾶγμα γενικὸν τῆς χριστιανοσύνης. Πεπεισμένοι εἰς αὐτὸν τὸν δίκαιον λογαριασμόν, χωρὶς νὰ κάμωσιν οὐδεμίαν ἐξαίρεσιν, ὑπέβαλλον τὰ δικαιώματά των εἰς τὴν παρατήρησιν ὅλων τῶν κατὰ καιρῶν Συνελεύσεων τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐξαιρέτως εἰς ἐκείνην συναθροίσεις ἐν Βερώνῃ μὲ ἐπίτηδες ἐπαγγελίαν. Ἀναγκασμένοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὴν ἐλλεϊνὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἡ τόσον μακρινὴ καὶ ἀπαραδειγμάτιστος δειλία τοὺς εἶχε φέρει, καὶ ἐνθαρρυνόμενοι ἀπ' ὅλα τὰ ἄνω εἰρημένα αἴτια ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν ἤθελὴ ποτε τοὺς ἐγκαταλείψῃ, ἐμβῆκαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδος των τοὺς ἐπροσκαλοῦσε. Ἐκτύπησαν ἀνδρείως τὰς πολυαρίθμους φάλαγγας τοῦ ἐχθροῦ καὶ πολλάκις ἐθριάμβευσαν μόνοι των κατὰ τῶν δυνάμεων τῶν βαρβάρων στερεᾶς τε καὶ θαλάσσης, ἀσυγκρίτως ἀνωτέρας ἀπὸ τὰς ἐδικὰς των καὶ τέλος πάντων ἀπέδειξαν τοῖς πᾶσι ὅτι δὲν εἶναι ἀνάξιοι νὰ ἀπαντήσωσι τὴν προτέραν των πολιτικὴν ὕπαρξιν. Πληρώνοντες οὕτω τὸ ἱερὸν χρέος των, δὲν ἠμποροῦσαν ποτὲ νὰ ὑποπτεύσωσι, πῶς θέλει ἀπαντήσωσι καὶ ἄλ λους ἀντικειμένους ἐκτὸς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀλλὰ ἡ πεῖρα ἐπέδειξεν εἰς αὐτὴν ὅτι καὶ ἡ ἰδία οὐδετερότης πραγματικῶς ἀθετίθη παρά τινων ἐπικρατειῶν αἵτιναι δὺς τὴν εἶχον προκυρήξῃ. Ἐάν τὸ λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς ἦτον ἀρκετὴ νὰ συντρίψῃ τὰς δυνάμεις τοῦ καθολικοῦ ἐχθροῦ της, ἦτον ὅμως καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ συγκροτίσει οὔτε πλαγίως τὰς δυνάμεις τῶν συμβοηθούντων Ευρωπαίων.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων, ἐστοχάσθη ὅτι χρειάζεται νὰ λάβῃ κἀποια μέτρα, τὰ ὁποῖα γενῶνται ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων, ἐμελέτησε νὰ ζητήσῃ μίαν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων ὁποῦ μὲ τόσας θυσίας ἀπέκτησε. Ἐστοχάσθη ποῖον κρᾶτος ἦτον ἱκανὸν νὰ διαφεντεύσει χωρὶς ἰδιαίτερον σκοπὸν καὶ χωρὶς νὰ φέρῃ δικαίως ζηλοτυπίαν εἰς τοὺς ἄλλους βασιλεῖς. Ἐμέτρησεν ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν ἡ μόνη Μεγάλη Βρεττανία εὑρίσκεται, ἐπειδὴ καὶ διὰ τὸ φιλελεύθερον τοῦ πολιτικοῦ της συστήματος καὶ διὰ τὴν ἄδολον διαγωγήν της καὶ διὰ τὴν βαστάσασαν ἀνεπίβλευτον οὐδετερότητα, καὶ τέλος πάντων διὰ τὴν συμμότητα τῶν δυνάμεών της μὲ τὰς ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, εἶναι φυσικῶς ἁρμοδία νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ ἀναντήῤῥητα δικαιόματα ἑνὸς ἔθνους, τὸ ὁποῖον καὶ ἀπὸ θρησκείας καὶ ἀπὸ φῶτα ἐπλούτισε τὸν κόσμον, προτοῦ νὰ πέσῃ εἰς ἐκεῖνον τὸν ζυγόν, ὅστις τὸ ἀμόρφωσε καὶ τὸ κατήντησεν ἐξουθένωμα λαῶν.

Ἐξοχότατε Κύριε! Οἱ Ἕλληνες ἦτον βέβαια ἱκανοὶ νὰ προνοήσωσι τὴν ἀπόκρισιν, τὴν ὁποίαν ἡ ἐξοχότης σας ἔμελλε νὰ δώσῃ εἰς τὸ κύρηγμά των, πολλάκις ὅμως τὰ περιστατικὰ βιάζουσι τοὺς πολιτικοὺς νὰ μὴν ἐκτάνονται, ἀλλ' ἡ φωνὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας ἔχει μεγάλο δικαίωμα εἰς τὰς καρδίας τῶν ὀρθῶς φρονούντων. Οἱ Ἕλληνες μὴν ἠμπορῶντες πλέον νὰ συμφωνίσωσι κατ' οὐδένα τρόπον μετὰ τοῦ αἱμοβόρου καὶ ἀσεβοῦς ἅρπαγος τῶν ἐπαρχιῶν των, ἀποφάσισαν νὰ ταφῶσιν εἰς τὰ ἐρεί πεια τῆς πατρίδος των, ἐὰν καὶ ἡ δικαιοσύνη της Μεγάλης Βρεττανίας δὲν εὕρει ἐπωφελεῖ εἰς τὴν δόξαν της καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ ἐμπορικά της συμφέροντα, νὰ πάρῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐκεῖνο τὸ βάσιμον μέρος τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνάλογον τῆς κραταιᾶς της θέσεως καὶ αὐτὸ χωρὶς νὰ πειράξῃ τοὺς προβάλλοντας αὐτό, καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς βεβαιότητας, τὰς ὁποίας ἡ ἐξοχότης σας ἐδώσατε πρὸ καιροῦ τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀσφαλισθῇ ποτὲ ἡ τιμὴ καὶ τὰ συμφαίροντα ἑνὸς ἔθνους χωρὶς τὴν ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν του, διὰ τοῦτο τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὁποῖον μὲ τὸ μέσον τῶν ὑπογεγραμμένων ἤδη ὡς ἄλλοτε ἐκφράζεται, βεβαιεῖται εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἡ ὁποῖα δὲν θέλει εὕρη ποτὲ πρᾶγμα ἴδιον τῆς δόξης της, τὸ νὰ λάβωσι κατ' οὐδένα τρόπον ζημίαν καὶ βλάβην ποτὲ τα συμφαίροντα καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐμπιστευθείσης Ἑλλάδος.

Τὴν παροῦσαν ταπεινήν μας ἀπάντησιν ἥτις περιέχει τὴν οὐσίαν τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν παρακαλοῦμεν τῆς ἐξοχοτητά σας νὰ τὴν ὑποβάλλετε εἰς τὴν ὄψιν τῆς Ἀ. Μεγαλειότητος καὶ ὅλων ἐκείνων τῶν Σωμάτων, τὰ ὁποῖα συνθέτωσι καὶ τακτικῶς παρισταίνουσι τὸ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, Ἔθνος τε καὶ Κράτος.

Ἔχωμεν τὴν τιμὴν νὰ εἴμεθα
ἐξοχότατε Λόρδ
ὑποτεταγμένοι καὶ πρόθυμοι δοῦλοι

[στὸ κάτω περιθώριο τῆς πρώτης σελίδας:]

Πρὸς τὸν ἐξοχότατον λόρδον καὶ ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Α. Β. Μ. Κον Γεώργιον Κάνιγγ καὶ καὶ καί

Αριθμός Τεκμηρίου
0667

Τίτλος
Απαντητικό υπόμνημα προς τον George Cannong με το οποίο γίνεται με ευχαρίστηση αποδεκτή η απάντηση στο αίτημα Προστασίας

Ημερομηνία Σύνταξης
1 Δεκεμβρίου 1825

Τόπος Σύνταξης
χ.τ.

Συντάκτης
Έκτακτο Πολιτικό Συμβούλιο της Ελλάδος

Αποδέκτης
Canning George

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
215mm × 255mm

Αρ. Φύλλων
3

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0667

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

kolokotronis-archive.org

kolokotronis-archive.org

kolokotronis-archive.org

kolokotronis-archive.org